Aan de leden van de Economische
sub-Commissie der Commissie Beyen

Aan de hand van de besprekingen in de Werkgroepen werden bijgaande concepten ontworpen voor de door Uw sub-Commissie aan de plenaire Commissie voor te leggen stukken, n.l. :

- een kort rapportje
- een ontwerp voor economische Verdragsartikelen
- een toelichting daarop
- een notitie over amendementen op het Statuut van Straatsburg.

Ter voorkoming van elk misverstand wordt eraan herinnerd, dat deze stukken dus niet door de werkgroepen zelf zijn geconcipieerd, daar de tijd daartoe ontbrak.

Namens de Heer Teppema moge ik U herinneren aan de vergadering Uwer sub-Commissie op 10 April, des namiddags 14.30 op het Departement van Economische Zaken, Vergaderzaal v.d.Boschstraat 15.); in die vergadering zullen bijgaande stukken aan de orde worden gesteld en zal de procedure voor punt E van het mandaat Uwer commissie (de gevolgen voor Nederland) moeten worden vastgesteld.

4 bijlagen
(Nota Wemelsfelder II volgt later)

© Collectie Griffiths (Universiteit Leiden) inv.nr. None
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/G01224

Rapport der Economische sub-Commissie aan de plenaire Commissie Beyen.

---

1. De sub-Commissie heeft haar opdracht zó verstaan, dat aan de Adviescommissie voor Integratie drie stukken moesten worden voorgelegd :

(1) A.- een ontwerp voor Verdragsartikelen ter uitwerking van het Nederlandse Memorandum van 14 Februari 1953.
B.- Een toelichting daarop.
(2) C.- Als alternatief een serie amendementen op het door de Assemblée vervaardigde ontwerp-Statuut voor een Europese Gemeenschap.

.../. 2. De sub-Commissie legt deze drie stukken hierbij over, waarbij zij aantekent, dat deze door de korte beschikbare tijd nog wel wat schetsmatig zijn gebleven en dat zij hier en daar in zoverre een compromis tussen in de sub-Commissie bestaande opvattingen uitmaken, dat naar een voorlopige eindredactie is gestreefd in de wetenschap dat nog een of meer vergaderingen der plenaire Adviescommissie te wachten waren.

3. De sub-Commissie droeg kennis van een op 25 Maart aan haar toegezonden nota-Wemelsfelder van die datum, welke ten gerieve
./. van de andere leden der Adviescommissie hierbij gaat; deze nota vormde als het ware een stuk van de achtergrond der
(3) gehouden besprekingen zonder dat hij als zodanig door de sub-Commissie is aanvaard of behandeld; enkele opmerkingen op deze nota, afkomstig van leden van de sub-Commissie werden
./. in de tevens bijgaande nota Wemelsfelder II van April verwerkt.

4. De sub-Commissie ~~is zich bewust, dat~~ acht het mogelijk ~~zou zijn~~ dat het rapport der institutionele sub-Commissie opmerkingen zal bevatten, welke aanleiding ~~zouden~~ kunnen ~~zijn~~ geven de economische zijde van het vraagstuk nader onder ogen te zien; Zij bepaalde zich in eerste instantie tot die problemen, welke geheel of (4) grotendeels economisch van aard zijn; zij besefte, dat hare voorstellen nog aan het oordeel der institutionele sub-Commissie zullen moeten worden onderworpen.

5. Bij hare besprekingen en bij hare ontwerpen hield de sub-Commissie zich strikt aan de in de Nederlandse Memoranda aangegeven lijnen. Voor het Europees Statuut moest uiteraard eerst het einddoel worden geformuleerd en vervolgens het Nederlandse plan worden ingepast. Een apart verdrag voor een m.i. weglaten Douane-Unie zou gemakkelijker te formuleren zijn geweest.

Namens de Economische sub-Commissie

De Directeur Generaal der
Buitenlandse Economische Betrekkingen

Ontwerp voor Economische Verdragsartikelen

Ontwerp voor economische Verdragsartikelen.

I.-toevoegen aan artikel 2 der Straatsburgse voorstellen:
"en door de voor deze doeleinden noodzakelijke integratie van politiek op economisch, fianciëel, monetair en sociaal gebied";
schrappen van de woorden "en harmonie avec l'économie des Etats membres", welke in K.S.G.-zin hadden, doch hier geen zin hebben.

II.-Hoofdstuk V van Titel III der Straatsburgse voorstellen lezen als volgt:

Artikel A

1. De Gemeenschap heeft tot taak ~~het~~ geleidelijk ~~vormen van~~ een gemeenschappelijke markt voor het gebied der aangesloten landen en de geleidelijke integratie van economische, financiële, monetaire en sociale politiek, welke voor de totstandkoming van zo een marktgebied en ook verder voor het bereiken van de in artikel 2 genoemde "missions et buts généraux" noodzakelijk is.

2.-Onder een gemeenschappelijke markt wordt verstaan een ~~systeem~~ van onbelemmerd verkeer van goederen, kapitaal en personen ~~volgens de voorschriften van~~ de artikelen 2, 3 en 4 van de K.S.G.

3.-De Gemeenschap zal de in het eerste lid bedoelde taken verrichten overeenkomstig hetgeen in de artikelen B tot G is gesteld.

Artikel B

1.-Om het vrije verkeer tussen de landen geleidelijk te bevorderen, ~~en geen~~ zonder belemmeringen op te werpen in het verkeer met andere landen, zal voor het gebied der Gemeenschap een Douane-unie worden gevormd als bedoeld in artikel XXIV van het G.A.T.T., welke zal worden bereikt langs de weg van een tariefgemeenschap overeenkomstig de definitie, uitgewerkt door de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie.

2.-In deze geest zal de Gemeenschap zorgdragen, dat binnen een tijdvak van 4 jaren na de inwerkingtreding van dit Verdrag de invoerrechten en andere handelsbelemmeringen over 90% van het onderlinge verkeer zullen zijn opgeheven, en dat de dan nog resterende invoerrechten en andere handelsbelemmeringen binnen een daarop aansluitend tijdvak van 6 jaren zullen zijn opgeheven, terwijl voor het verkeer met de niet-aangesloten landen zal worden gehandeld overeenkomstig de voorschriften van het G.A.T.T.

3.-De methode krachtens welke de in het vorige lid genoemde 90% van het onderlinge verkeer binnen 4 jaren na de inwerkingtreding van dit Verdrag zal worden vrijgemaakt en het gemeenschappelijke tarief tegenover derde landen zal worden vastgesteld, zal worden bepaald bij een Protocol, dat geacht zal worden een integrerend deel van het Verdrag te vormen en dat binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag moet zijn vastgesteld.

4.- En zo niet?

B en C behoren herzien te worden, omdat de étappes hiervan te snel op elkaar volgen, eigenlijk elkaar overlappen. Zonder nadere def. van de handelsbelemmeringen blijft dit voorstel onbevredigend.

Artikel C

wat betekent dat? de 4 of de 6 of allebei?

1.- De Gemeenschap draagt zorg, dat inmiddels zodanige maatregelen worden genomen dat tegelijkertijd met het vrijmaken van het onderlinge verkeer tussen de aangesloten landen ook de geleidelijke integratie op economisch, financiëel, monetair en sociaal gebied ~~tussen de landen~~ wordt ~~geschapen~~ tot stand gebracht, welke ~~de concurrentievoorwaarden over het gehele gebied vergelijkbaar maakt.~~ nodig is om de beginselen van het regime der gemeenschappelijke markt te kunnen verzekeren.

V van de politiek der deelnemende staten

toepassing van de

Artikel D

De deelnemende staten verplichten zich

1.- De Gemeenschap draagt zorg, dat de aangesloten landen geen maatregelen nemen, welke de bij het sluiten van dit Verdrag en in de diverse fases van de opheffing der belemmeringen bestaande vrijheid van onderling verkeer zouden kunnen belemmeren of de concurrentievoorwaarden, bedoeld in artikel C, in belangrijke mate ten nadele der andere aangesloten landen kunstmatig zouden kunnen beinvloeden.

1/ hoe? dit kan men niet d.m.v. wetten doen.

is dit feitelijk of juridisch bedoeld?

Artikel E

ook D?

1.- De Gemeenschap kan de in dit hoofdstuk bedoelde taken slechts uitoefenen nadat sinds de inwerkingtreding van dit Verdrag een jaar zal zijn verlopen. alleen i.v.m. B(3)

2.- Na verloop van de in het eerste lid bedoelde termijn zullen de in dit hoofdstuk bedoelde taken gedurende een periode van vijf jaren worden verricht door de Conseil exécutif européen op eensluidend eenstemmig advies van het Comité der nationale Ministers, nadat die Ministers desgewenst hun Parlementen zullen hebben gehoord. Ces projets sont soumis au Parlement de la Communauté pour approbation. Leurs dispositions sont promulguées comme lois de la Communauté.

beter a. lid 2

geen reden van juridisch als bedoeld in a.23?

3.- Na verloop van de in het tweede lid bedoelde periode zullen de in dit hoofdstuk bedoelde taken worden verricht door de Conseil exécutif européen (etc., conform het in Straatsburg aanvaarde lid 3 van artikel 84).

onnodig i.v.m. de termijn in B?

4.- Voordat de Gemeenschap de in dit hoofdstuk bedoelde taken echter zelf ter hand neemt, zal de Conseil exécutif européen overeenkomstig het bepaalde in artikel 33 avis of recommandations aan de landen doen uitgaan, en pas wanneer deze niet worden gevolgd zal zij de taken overeenkomstig het bepaalde in de leden 1, 2 en 3 van dit artikel zelf vervullen.

m.i. moet dit alleen voor lid 3 gelden.

Artikel F

1.- Teneinde de Gemeenschap in staat te stellen Europese oplossingen te helpen bereiken voor die "troubles fondamentaux et persistants", welke zich bij het uitwerken van de taken van dit hoofdstuk zullen kunnen voordoen en welke de mogelijkheden van het meest betrokken land of de meest betrokken landen zullen te boven gaan, wordt een "Fonds européen de réadaptation" gesticht, dat ter beschikking van de Gemeenschap staat en apart van hare algemene middelen wordt geadministreerd

Wat is?

is dit Europese solidariteit?

2.- Elk land kan een beroep op de bijstand van dit Fonds doen in een uitgewerkt plan tot réadaptatie.

3.- Ook de Gemeenschap zelf kan het initiatief voor gebruik van het Fonds nemen.

4.- De inkomsten van het Fonds bestaan uit :

(i) bijdragen van de landen;
(ii) bijdragen van derden;
(iii) leningen;

terwijl aan de landen en aan derden ook garanties voor het Fonds kunnen worden gevraagd.

5.- De Sociaal-Economische Raad zal over de aangelegenheden van het Fonds kunnen worden geraadpleegd.

Artikel G

1.- (conform artikel 86, lid 1 der Straatsburgse voorstellen).

2.- De arbitrale instantie of, zolang die nog niet bestaat het Hof wijst het beroep af, wanneer naar zijn oordeel het beroep onvoldoende is gemotiveerd of de "troubles fondamentaux et persistants" niet van die afmetingen zijn, dat van het aanvragende land of landen niet in redelijkheid mag worden verlangd daarin zelf te voorzien.

3.- Acht de arbitrale instantie, of zolang die nog niet bestaat het Hof het beroep voldoende gemotiveerd, en is het voorlopig van mening, dat de "troubles fondamentaux et persistants" van die afmetingen zijn, dat van het aanvragende land of landen niet in redelijkheid mag worden verlangd daarin zelf te voorzien, dan verwijst het de zaak naar de Conseil exécutif européen met uitnodiging binnen een termijn van 6 maanden aan hem gedocumenteerd te rapporteren of al dan niet met de inschakeling van het Fonds de réadaptation een door alle landen aanvaarde oplossing is gevonden.

4.- Blijkt uit het in lid 3 bedoelde rapport, dat een door alle landen aanvaarde oplossing is gevonden, dan wordt het beroep van lid 1 van dit artikel geacht te zijn ingetrokken.

5.- Blijkt uit het in lid 3 bedoelde rapport, dat een door alle landen aanvaarde oplossing niet is gevonden, dan kan :

a.- op verzoek van de Conseil exécutif européen voor éénmaal nog een termijn van 6 maanden worden gesteld;
b.- aan het aanvragende land of de aanvragende landen of alle landen een uitstel van de gewraakte maatregel worden verleend voor een in de uitspraak vastgelegde periode;
c.- het beroep alsnog worden afgewezen.

6.- (conform lid 3 van artikel 86 der Straatsburgse voorstellen).

8.4.1953

TOELICHTING

op de voorstellen der Economische sub-Commissie der Commissie Beyen

I. Algemeen

1. Ofschoon de sub-commissie meent dat haar voorstellen in zichzelf duidelijk zijn, acht zij een korte toelichting ook daarom gewenst, omdat het mogelijk kan zijn, dat de Minister de uit te brengen nadere voorstellen van een toelichting wil voorzien, waartoe dan wellicht enige bouwstoffen te vinden zouden kunnen zijn in deze opmerkingen en in de bij de stukken gevoegde nota's Wemelsfelder.

2. Het Vierde Jaarrapport van de O.E.E.C. geeft zó duidelijk de West-Europese economische problemen aan, dat gezegd mag worden dat West-Europa, wanneer het de in dat jaarrapport vervatte aanbevelingen tot inwendige reorganisatie en de vorming van een gemeenschappelijke markt, ook inderdaad zou opvolgen, economisch gezond zou zijn. Gebleken is echter dat West-Europa ten eerste deze aanbevelingen tot heden niet heeft kunnen realiseren; en voorts dat gedane stappen tot een begin van multilaterale realisatie unilateraal ongedaan worden gemaakt zodra de economisch-politieke situatie in een land zich verscherpt. Daarom moet worden geconstateerd, dat de door de O.E.E.C. aanbevolen "new international initiatives to break the present deadlock and to chart the course for future progress" alleen gevonden kunnen worden door een gezamenlijke boven-nationale approach welke het ineenstorten van het deels bereikte bij economische of politieke nationale crisis voorkomen kan.

3. Het recente jaarrapport van de E.C.E. heeft evenzeer terecht gewezen op het proces der desintegratie van West-Europa en op de noodzakelijkheid, die onhoudbare situatie - het rapport spreekt van "maladjustments" - door doelbewuste maatregelen van integratie te doorbreken; ook de E.C.E. wijst naar een gemeenschappelijke markt.

4. Uitdrukkelijk en terecht hebben beide jaarrapporten de interdependentie der grote vraagstukken uiteengezet; het is niet mogelijk gebleken dit gehele complex in onderdelen te splitsen en per onderdeel af te doen : een "global approach" is onontkoombaar. Dit is te meer het geval omdat van de deelnemende landen niet kan worden verwacht, dat zij in een bepaald onderdeel sterke posities opgeven zonder tegelijkertijd aan hun resterende zwakke posities te denken.

5. Een en ander ~~roept~~ wekt dus als vanzelf een frontale aanval op de tekortkomingen in de huidige situatie ~~voert~~, tot een regeling waarbij onder onopzegbaar gezamenlijk beleid blijvende oplossingen kunnen worden gevonden. Dat Nederland deze aanval allereerst richt op de tarieven wil niet zeggen, dat de Nederlandse voorstellen louter als tarief-voorstellen moeten worden gezien; er moet echter ergens een begin worden gemaakt en dit begin ligt in het G.A.T.T. duidelijk aangegeven, wat ook het voordeel heeft dat jegens de niet-deelnemende landen wordt gedemonstreerd dat men geen nieuwe discriminerende afspraken wil doch een Europees begin, dat ook buiten het gebied der Gemeenschap goede gevolgen zal kunnen hebben.

6. Er wordt dus niet gestreefd naar de vorming van een gebied waarbinnen preferentie van koop en verkoop geldt; de vorming

van zo een gebied van quantitatieve preferenties zou een autarkistische tendens hebben, welke in strijd zou zijn met het verlangen naar meer vrijheid van handel, dat algemeen in de vrije wereld merkbaar is.

7. Ook wordt niet gestreefd naar commerciële regelingen voor bepaalde sectoren of zelfs bepaalde producten, daar ten eerste zo een benadering van het vraagstuk de eerder genoemde samenhang van het economische leven zou miskennen, doch bovendien niet zou leiden tot de verhoging van de efficiency welke bij alle plannen tot modernisering van West-Europa voorop moet staan, en welke dan ook terecht in de rapporten van O.E.E.C. en E.C.E. voorop wordt gesteld.

8. De door het G.A.T.T. in artikel XXIV aangegeven weg naar een Douane-Unie - belangrijke stap naar de gemeenschappelijke markt als einddoel - is dus door Nederland gedacht via een Tariefgemeenschap, waarbij dan tevens de andere handelsbelemmeringen gelijktijdig worden verlaagd. De voorgestelde regeling is zo gekozen, dat met geleidelijkheid, doch met beslistheid wordt gewerkt, zodat elk land voor zich een volledig inzicht heeft in wat uiteindelijk moet worden bereikt en zich daarop nationaal doelbewust kan voorbereiden. Tevens is het belangrijke principe erkend, dat uiteindelijk grote nationaal-onoplosbare problemen voor gezamenlijke Europese verantwoordelijkheid komen en met inachtneming daarvan worden aangevat en opgelost. Het zij dus nog eens uitdrukkelijk gezegd : men zal van de samenwerkende landen slechts kunnen verwachten, dat zij hun belangen op korte termijn ~~ten dienste stellen~~ van het gezamenlijke belang op langere termijn, wanneer zij verzekerd kunnen zijn, dat de weg ook werkelijk wordt afgelegd : de tot heden ondoorbroken impasse van West-Europa lag immers juist daarin, dat men geen grote stappen durfde doen omdat men niet wist waarheen zij zouden leiden zolang ieder land van dag tot dag in de reële of vermeende nationale noodzakelijkheid kon geraken, er op terug te komen.

9. Met alle waardering voor het door de Assemblée ad hoc ingediende concept voor een ook economisch Statuut, moet toch worden opgemerkt, dat de Straatsburgse redactie der economische artikelen zo kennelijk nog doortrokken is van die thans alom bestaande onzekerheid en onbeslistheid, dat wel de gemeenschappelijke markt als einddoel wordt aangegeven - zelfs twee maal - doch dat elke waarborg ontbreekt, dat inderdaad in die richting zal worden gewerkt en men volstaat met het aangeven van een jarenschema voor een procedure, welke in het concept wel veel contrôle-bevoegdheden inhoudt, doch geen enkel initiatief voorschrijft. Naar Nederlandse zienswijze kan ook een procedure slechts nut hebben wanneer wordt aangegeven op welke wijze positief werk zal moeten worden verricht.

10. Er is behoefte aan een realisatie van hetgeen nog kortgeleden in de préambules zowel van de K.S.G. als van de E.D.G. met zo klemmende bewoordingen als wenselijk is gesteld en in de rapporten van O.E.E.C. en E.C.E. als economisch noodzakelijk is beschreven.

II. DE STRAATSBURGSE ARTIKELEN

11. Dat de gemeenschappelijke markt zowel in art. 2 als in art. 82 als doel wordt gesteld, ligt inderdaad in de lijn van hetgeen in de laatste jaren in menig rapport uit gouvernementele en professionele kringen als noodzakelijk en voor het gezonde voortbestaan van West-Europa onmisbaar is gesteld. Dat daarbij niet alleen het vrije verkeer van goederen, kapitaal en personen als elementair en fundamenteel wordt gesteld, doch ook uitdrukkelijk wordt verwezen naar de art. 2, 3 en 4 van de K.S.G. is juist, omdat immers een gemeenschappelijke markt inwendig vrij van belemmeringen moet zijn. Juist is ook, dat hiervoor de coördinatie - op zijn minst - van monetaire, financiële en credietpolitiek noodzakelijk is. Nu zou men dus logisch hebben moeten verwachten, dat het ontwerp zou aangeven dat de Gemeenschap zou moeten waken dat een en ander ook zal worden bereikt, en hoe. Doch als opvallend anti-climax volgt dan slechts, dat zij "bevoegd" is maatregelen in deze geest te nemen; van een verplichting, zelfs van een positieve taak daartoe, wordt opvallend gezwegen. Bovendien rijst de grote vraag of in dit artikel het begrip "coördinatie" wel afdoende is. Moet dat niet "integratie" zijn? En moet ook bij de monetaire, financiële en credietpolitiek de economische politiek worden vermeld? Op deze punten komen wij later terug.

Zie bij A

12. Wel doet art. 83 een soort symbolische stap naar vrij verkeer van personen, doch meer dan een symbool is het nauwelijks.

13. Art. 84 geeft een procedure aan, welke wil waarborgen, dat geen onverhoedse stappen zullen worden gezet. Zulks is inderdaad aanbevelenswaardig, doch het doet ietwat vreemd aan in een stuk, waarin dergelijke stappen overigens blijkens de gehele opzet wel sterk worden gevreesd, doch afgezien wordt van het aangeven van stappen welke dan wél dienen te worden gezet. In dit opzicht moet worden herinnerd aan de bij de eindstemming door alle Nederlandse leden der Assemblée ad hoc afgelegde verklaring, dat deze procedure juist is, doch dat de economische inhoud van het ontwerp ten enenmale onvoldoende is. Het is kennelijk met nadruk geweest, dat de Nederlandse leden der Assemblée ad hoc de hier behandelde procedure hebben aanvaard. Zij gaat overigens in haar slot wel ver in Europese richting. Hierop komen wij nader terug.

14. Hetzelfde kan worden gezegd van art. 85 over het Fonds européen de réadaptation : de gedachte van zo een fonds, ook reeds voorkomende in de eerder ingediende Nederlandse Memoranda, is aantrekkelijk als uiting en realisatie van gezamenlijke Europese verantwoordelijkheid doch zonder economische taken van de Gemeenschap hangt het geheel in de lucht.

15. Ook op art. 86 moet eenzelfde critiek worden gegeven : bij dreiging van moeilijkheden worden op een klacht van een of enige der landen de getroffen maatregelen automatisch opgehouden, doch niet wordt gezegd, dat de Gemeenschap dan een oplossing moet treffen; zij kan dat slechts doen.

16. Het gaat thans om voor West-Europa grote beslissingen. Juist op het economische gebied zal moeten blijken of West-Europa de inwendige kracht heeft tot eigen modernisering. Politieke beslissingen zijn in dit tijdsbestek juist op economisch gebied noodzakelijk. Men moet daarom over de reeds zolang onopgeloste economische impasse ook duidelijk durven zijn. Een vage aanduiding van mogelijkheden geeft noch voor de Staten enig aantrekkelijk vooruitzicht, noch schept het bij het Europese bedrijfsleven die sfeer van vooruitstrevendheid, welke in het gezamelijke belang zo dringend noodzakelijk is. Helaas moet

Kan dat dit niet X? voorzichtig wel?

worden geconstateerd, dat de Assemblée ad hoc zowel bij de approach als bij de uitwerking van dit gedeelte van haar opdracht de overigens wijze voorzichtigheid en overigens juiste behoefte aan democratische contrôle dusdanig heeft laten overheersen, dat zij nauwelijks de onmisbare taakstelling heeft durven aansnijden.

III. VOORSTELLEN VOOR EEN OPLOSSING

17. Uitgaande van de gedachte, dat de Regeringen welke aan de opstelling van de préambules van K.S.G. en E.D.G. en van het Vierde Jaarrapport van de O.E.E.C. hebben medegewerkt, en aan de Assemblée ad hoc opdracht hadden gegeven voorstellen over ineenvloeiing der grote economische belangen te doen, behoefte zullen hebben aan suggesties op het onderhavige terrein, moet Nederland thans nadere precisering geven aan hetgeen reeds in grote lijnen was aangegeven in de Nederlandse Memoranda van 11 December 1952 en 14 Februari 1953, welke door de Conferentie der Ministers van 24 - 25 Februari 1953 te Rome als werkstuk zijn aanvaard.

18. Reeds aanstonds rees daarbij de grote moeilijkheid of in deze nadere precisering moet worden volstaan met het invoegen van de stap Tariefgemeenschap - Douane-Unie, nu de Straatsburgse voorstellen zelf reeds de gemeenschappelijke markt als einddoel hebben aanvaard, dan wel het gehele logische proces der economische integratie moet worden behandeld. Onder punt 11 is hierboven reeds dit probleem aangeduid.

In de Werkgroepen overheerste de mening, dat in de eerste plaats de economische sub-commissie aan de Commissie Beyen een principieel sluitend voorstel in al zijn consequenties moet voorleggen, en dat ook de Commissie Beyen in die geest aan de Nederlandse Regering moet adviseren. De Regering kan dan haar keuze bepalen.

Een kleine minderheid stond op het standpunt, dat een met zovele woorden aanduiden van de logische onontkoombaarheid van vergaande integratie in de door Nederland voor te stellen artikelen ~~met~~ het gehele Nederlandse voorstel, als "te zwaar", onhaalbaar maken; de Gemeenschap zal wel gaan inzien, dat er tussen een Douane-Unie en een gemeenschappelijke markt nog zoveel te doen is, dat zij er met vage "coördinatie" van een paar complexem nimmer zal kunnen komen : bovendien is er nu eenmaal angst voor het woord "integratie" ontstaan en wezenlijke reële coördinatie staat in haar consequenties niet ver af van wat wij "integratie noemen.

dat is juist; het gaat er dan alleen om, wie coordineert : toch een scheidsrechter kiezen.

De grote meerderheid wees er echter op, dat die grote afstand tussen enerzijds een Douane-unie ~~overeenkomstig het G.A.T.T.~~ met al de uitzonderingen van artikel XXIV van het G.A.TT., en anderzijds een wezenlijk vrije markt onmogelijk kan worden overbrugd met een procedure voor opdoemende "troubles fondamentaux": het zal inderdaad onontkoombaar zijn, dat men de volle consequenties inziet en formuleert en dus "integratie" als noodzakelijk stelt; anders is de gemeenschappelijke markt een in de lucht klinkende kreet en weet het bedrijfsleven niet wat het daaraan heeft, en weten ook de landen het niet.

De minderheid had aanvankelijk voorgesteld het eerste artikel van het economische hoofdstuk van het Statuut te doen luiden als volgt:

Artikel A

i.p.v. vormen

1.-"De Gemeenschap heeft tot taak het geleidelijk bevorderen van de totstandkoming van een gemeenschappelijke markt voor het gebied der aangesloten landen en het coördineren van de economische, monetaire, financiële en sociale politiek, welke voor de totstandkoming van zo een marktgebied noodzakelijk is en binnen zo een gebied moet worden gevoerd.

Dan ook niet klopping met art. 2

i.p.v. "de geleidelijke integratie" 2

2.- Onder een gemeenschappelijke markt wordt verstaan een systeem van onbelemmerd verkeer van goederen, kapitaal en personen volgens de algemene tendens van de artikelen 2, 3 en 4 van de K.S.G.

3.- De Gemeenschap zal deze taak verrichten overeenkomstig hetgeen in de artikelen B tot F is gesteld."

Als compromis ontwierp zij later de volgende redactie:

Artikel A

1.-"De Gemeenschap heeft tot taak het geleidelijk bevorderen van de totstandkoming van een gemeenschappelijke markt voor het gebied der aangesloten landen en het bevorderen der coördinatie en integratie van economische, financiële, monetaire en sociale politiek, welke voor de totstandkoming van zo een marktgebied en ook verder voor het bereiken van de in artikel 2 genoemde "missions et buts généraux" noodzakelijk is.

2.- Onder een gemeenschappelijke markt wordt verstaan een systeem van onbelemmerd verkeer van goederen, kapitaal en personen volgens de algemene tendens van de artikelen 2,3 en 4 van de K.S.G.

3.- De Gemeenschap zal de in het eerste lid bedoelde taken verrichten overeenkomstig hetgeen in de artikelen B tot G is gesteld."

Tenslotte is echter de redactie aanvaard van het thans voorgestelde artikel A. Deze redactie gaat dus bewust zéér ver. Men dacht daarbij ook aan het feit, dat met name de Duitse officiële critiek ~~zich reeds richtte op het in Duitsland~~ tegen de voorstellen-Beyen ~~gesignaleerde~~ bezwaar, dat zij de kern der moeilijkheden niet aanpakken.

het aanvaarde

Ook ~~verder~~ evenzeer gingen de Werkgroepen dus bewust vér. Wij komen daarop nog terug.

19. Uitdrukkelijk wordt dus in artikel B als aanloop gebruik gemaakt van de internationaal wel niet geratificeerde, doch alom gebruikte bepalingen van het G.A.T.T., waardoor elk misverstand naar binnen en naar buiten wordt vermeden. De gedachte der gemeenschappelijke markt vasthoudende en de noodzaak van integratie stellende, preciseren de voorstellen de weg daarheen door de uitspraak, dat een Douane-Unie zal worden gevormd en dat die via een Tariefgemeenschap als eerste stap wordt benaderd. Deze "global approach" houdt dus in, dat men binnen bepaalde tijd - gedacht is aan 10 jaren - de rechten en andere belemmeringen ten opzichte van "substantially" al het inwendige verkeer zal opheffen, dat "substantially" dezelfde regeling voor allen zal gelden ten opzichte van de niet direct opgenomen territories.[1] en dat de rechten en andere regelingen ten opzichte van derde landen over de gehele linie niet hoger of belemmender zullen zijn dan de "general incidence" van wat nu in dat opzicht bestaat.

20. Om het verloop zo geleidelijk mogelijk te doen zijn, wordt een regeling voorgesteld, welke voorziet in een eerste periode - gedacht is aan 4 jaren - welke moet worden gebruikt voor de opheffing van de eerste, stellig gemakkelijkste, tranche der rechten en belemmeringen, en aan een tweede periode - gedacht is aan 6 jaren - welke moet worden gebruikt voor de verdere noodzakelijke stappen. Hierbij is rekening gehouden met de algemene procedure van art. 84 der Straatsburgse voorstellen, doch een duidelijke einddatum moest worden gesteld binnen welke aan de eisen van art. XXIV van het G.A.T.T. moet zijn voldaan : zowel de landen zelf als ook de buitenwereld hebben daarop recht.

21. De Werkgroepen menen, dat de methode en de techniek aan een apart Protocol moeten worden overgelaten : het is ondoenlijk een en ander in het Verdrag zelf te verwerken. In dat Protocol gaat het dus vooral ook om het tempo, verdeeld over de jaren der gegeven periode van 4 jaren totaal. Daarbij zal de bepaling van het gezamenlijk tarief naar buiten veel zeggen voor de "approach naar binnen, naar de ervaring nu eenmaal in dit soort zaken heeft uitgewezen. Dan zal ook dus de zaak der "andere handelsbelemmeringen" daar aan de orde komen, waarbij de moeilijkheid niet uit het oog mag worden verloren, dat juist deze vaak zeer zwaar zijn.

22. Aangezien uiteraard de geldende belemmeringen niet alleen, en zelfs niet voornamelijk uit invoerrechten bestaan, maar er ook quantitatieve belemmeringen van ingrijpende allure zijn en er ook verder niet alleen vele nationale maatregelen zijn, welke de ineenvloeiing der belangen tegengaan, doch er ook nog grote incongruentie bestaat tussen de nationale economische systemen, zal de eerste periode moeten worden gebruikt om op dat gehele terrein werk te verrichten, dat zal kunnen medebrengen, dat in de tweede en moeilijkste periode zo weinig mogelijk "troubles fondamentaux" voorkomen. De voorgestelde artikelen C en D zijn hierom opgenomen. Over de voorgestelde redactie dier beide artikelen moet worden opgemerkt, dat sommige leden der Werkgroepen bezwaar hadden tegen het slot van artikel C en de verwijzing daarnaar in artikel D : zij vreesden dat "concurrentievoorwaarden" misverstand zou wekken. Het woord is echter met opzet gekozen om aan te duiden, dat een gemeenschappelijke markt niet anders kan beduiden dan dat er onderling open concurrentie is,

1) De sub-commissie ging op de overzeese vraagstukken nog niet in.

/-

wat uiteraard niet wil zeggen, dat de "productievoorwaarden" gelijk zijn, want de "productievoorwaarden" zijn vaak, vooral in de landbouw, niet veranderlijk. De zon en de grond zijn nu eenmaal in verschillende gebieden zeer verschillend van invloed op de productie, doch met de concurrentievoorwaarden is iets anders bedoeld. Met deze wordt bedoeld, dat de intra-Europese specialisatie niet kunstmatig mag worden tegengegaan. Sommige leden wilden, ter voorkoming van dit soort misverstanden, het slot van artikel C schrappen, en dandus ook de verwijzing daarnaar in art. D; doch daarop werd geantwoord, dat dan de artikelen volkomen slagen in de lucht zouden zijn en dan ook geen steekhoudende bepalingen zouden zijn te redigeren.

Lui aus bij C. D.

?

23. Breekt de tweede periode aan, dan zal geen enkel systeem van werken in de eerste periode hebben kunnen verhinderen, dat zich in bepaalde geografische regionen of in bepaalde bedrijfstakken nog zodanige verschillen voordoen met wat uiteindelijk aan Europese moderne efficiency zal moeten worden bereikt, dat zich "troubles fondamentaux" zullen voordoen. Immers deze zijn karakteristiek en elementair voor elke structuurverandering. Wel moet dus zó worden gewerkt, dat men niet aanstonds met de procedure der "troubles fondamentaux" gaat werken, want dan verdrinkt men in duizenden gevallen van onsamenhangende casuïstiek en geneest men in wezen weinig. In Benelux b.v. zijn vele der nu nog bestaande moeilijkheden eerder een gevolg van het ontbreken van een economische, financiële, monetaire en sociale coördinatie - integratie dan van het feit, dat er zo grote technische verschillen zouden bestaan. In de Belgische landbouw produceert men nu ongeveer 20% duurder dan in Nederland, doch bij coördinatie - integratie - der algemene concurrentie-factoren (lonen, pachten, e.d.) zou dat verschil ongeveer 5% zijn. Een regeling voor "troubles fondamentaux" bij 20% verschil is vrijwel ondoenlijk, terwijl er bij 5% verschil wél iets van technische waarde te verrichten zou zijn. Dan blijven nog wel de verschillen in "productievoorwaarden" - ligging, bodem, nachtvorsten - doch die zijn nu binnen elk land ook belangrijk groter dan de Nederlands-Belgische verschillen zijn. Er is nog geopperd, dat men de eis moet stellen, dat de "troubles fondamentaux" moeten zijn gebleken en niet alleen verwacht, daar immers schokken moeten worden doorstaan wanneer men Europa's structuur wil moderniseren. In de voorgestelde artikelen is dat echter in het midden gelaten.

Wisselkoersen

24. Daarvoor zal een Europees Fonds noodzakelijk zijn, gelijk de Straatsburgse ontwerpen dan ook reeds aangeven. Dat Fonds zal een vrij grote omvang moeten hebben, daar het steeds zal gaan om grote operaties, ook al is te hopen, dat hun aantal niet al te groot zal zijn en dat het meest betrokken land of de meest betrokken landen, hun belang op langere termijn inziende, een groot deel voor eigen verantwoordelijkheid zal of zullen nemen. Het Fonds zal Europees moeten worden gehanteerd, en men zal het dus ook Europees moeten vormen. Daarvoor doet zich de vraag voor of de voeding van het Fonds primair moet berusten op bijdragen der landen - gelijk het Straatsburgse art. 85 aangeeft - dan wel op bijdragen van het Europese bedrijfsleven of de Europeanen rechtstreeks, dan wel op een combinatie van beide systemen, welke beide vóór- en nadelen hebben. Na bestudering van verschillende mogelijkheden kwamen de Werkgroepen tot de conclusie, dat bijdragen "per land" de enige praktische en aanvaardbare oplossing zijn. Eerst dacht men aan heffingen op de handel der landen, doch het volgende staatje van het Ministerie van Financiën bracht de genezing daarvan :

Alg. belasting? Fonds ook in het Verdrag vermeld.

Invoer uit en uitvoer naar de overige Schumanlanden in 1951 (in mln. dollars).

In/uit	Nat.ink.	Import	% van nat.ink.	Export	% van nat.ink.
B.L.E.U.	5.300	789	15,1	928	17,5
Duitsland	21.000	711	3,4	1.028	4,9
Frankrijk	26.000	734	2,8	656	2,5
Italië	15.000	338	2,3	347	2,3
Nederland	4.500	905	20,1	668	14,8

Wel zal dus nog nader moeten worden gewerkt aan het vinden van de sleutel voor de vaststelling der bijdragen, doch dat is een probleem van latere orde.

Het zal noodzakelijk zijn de werking van dit Fonds te beperken tot waarlijk grote projecten. Wel heeft art. 56 van K.S.G. een overeenkomstige regeling getroffen voor het gebied van kolen en staal, doch daarbij moet voor ogen worden gehouden, dat in die sector de problemen heel wat gemakkelijker kunnen worden overzien dan in de algehele complexiteit van het Europese economische leven. De formulering moet dus een andere zijn dan die van dat artikel 56.

Hoe nu staat er niets in.

25. Bij de vragen van voeding en bestemming en gebruik van het Fonds dient zich een moeilijkheid aan, welke zich naar de jarenlange ervaringen ook reeds bij de zaak der tarieven en ander handelsbelemmeringen zal voordoen, n.l. de bepaling van de plaats van de z.g. sectoren van het bedrijfsleven. De Straatsburgse voorstellen reppen niet van sectorsgewijze behandeling en inderdaad zijn tegen zo een approach dan ook vooral in de laatste jaren vele en velerlei bezwaren gebleken, welke reeds in 1950 in het Italiaanse plan-Pella zijn geformuleerd geworden : de door O.E.E.C. en ook door de E.C.E. sterk onderlijnde samenhang van het economische leven en de noodzaak van de wisselwerking tussen de sectoren bij de modernisering van het gehele beeld komen door aparte regelingen per sector in het gedrang. Toch brengt de realiteit van het vele nog noodzakelijke werk mede, dat men erkennen moet dat elke sector zijn wisselwerking met alle andere sectoren heeft en ondergaat, doch dat toch zijn eigen typische karakter als zodanig moet worden erkend. Daarom wordt voorgesteld, werk per sector niet uit te sluiten, doch ertegen te waken dat commerciële regelingen per sector worden getroffen, welke een status-quo zouden bevriezen welke hier en daar nog ver verwijderd is van hetgeen de Europese economie en vooral ook de Europese consumenten volledig recht hebben te eisen. Heeft men dat grote gevaar in de K.S.G. kunnen ontgaan, men vergete niet, dat die sector dan ook uit een overzichtelijk aantal concreet bekende bedrijven bestaat en dat zelfs daarbij het gesignaleerde gevaar uitdrukkelijk werd voor ogen gehouden : bij bijna alle andere sectoren zou dat niet het geval zijn en zelfs niet kunnen zijn.

Loopt niet

In de voorstellen voor de economische artikelen van het Statuut heeft de sub-commissie dit onderwerp met opzet niet aangeroerd, mede omdat het zich in de praktijk nader zal moeten ontwikkelen en elke formulering van een principe in dit opzicht verwikkelingen uitlokt.

26. Een moeilijkheid van andere aard bestaat hierin, dat de handelsbelemmeringen in de verschillende landen geheel uiteenlopend van aard zijn, waardoor de coördinatie bij de opheffing daarvan politiek zeer moeilijk te verrichten zal zijn. Er is van afgezien, dit in een Verdragsartikel te behandelen. Wellicht had dat zo kunnen geschieden, dat aan elke nationale Regering de plicht zou worden opgelegd jaarlijks vóór 1 Maart aan de Conseil exécutif européen te rapporteren over wat er in het afgelopen kalenderjaar in het betrokken land is verricht ter verlaging en opheffing der belemmeringen en tevens wat er nog aan belemmeringen bestaat in de zin van het behandelde in art. 4 K.S.G. Dat zou, wat dit laatste betreft, dan echter wel een heel lijvig en ingewikkeld rapport worden. Ziet men daar niet tegen op, dan zou verder aldus kunnen worden geprocedeerd : de Conseil raadpleegt het Comité der nationale Ministers en beide rapporteren aan het Europees Parlement in zijn eerste officiële vergadering, zie art. 21 der Straatsburgse voorstellen. Op die wijze zou er dan een soort Europese contrôle zijn. Doch, gelijk gezegd, er werd niet overgegaan tot het opzetten van zo een voorschrift. Het probleem is er echter en dient nog te worden besproken. Temeer omdat de Straatsburgse voorstellen geen sancties bevatten.

27. Er is nog een ander moeilijk onderwerp, dat de economische subcommissie niet in haar voorstellen heeft verwerkt, n.l. de verhouding van de Gemeenschap tot het bedrijfsleven. Art. 5 van K.S.G. spreekt hierover juiste taal, en ook in de Staten-Generaal en elders is er op gewezen, dat economische integratie het probleem schept van wat destijds "de ordening" werd genoemd. Enerzijds is integratie méér dan het scheppen van de - negatieve - voorwaarde, dat geen intra-Europese handelsbelemmeringen de vrije markt binnen het gebied hinderen; er zal immers ook - positief - economische politiek binnen het gebied moeten worden gevoerd. Doch anderzijds zal de Gemeenschap, hoezeer zij dan ook stellig gaandeweg steeds meer leiding zal moeten geven, niet moeten vergeten, dat zij hoogstens federatief zal mogen werken en dus de Staten niet mag verdringen; terwijl zij voorts niet op de stoel van het bedrijfsleven zelf mag gaan zitten. Ligt de oplossing hier, gelijk sommigen menen, in de richting van wat in Nederland de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie beoogt? Dat kan zijn, doch het onderwerp is dan stellig toch nog niet rijp voor een Verdragsbepaling. Hoogstens zou een soort uitspraak als die van art. 5 K.S.G. kunnen worden ontworpen, waaraan - nu het hier niet een bepaalde sector betreft gelijk bij K.S.G. - dan zou moeten worden toegevoegd, dat er ook slechts "interventations limitées" in het nationale leven der landen zullen plaatsvinden. Doch gelijk gezegd, de sub-commissie liet dit met opzet nog rusten. Zij is zich echter wel bewust, dat dit complex van vraagstukken wel degelijk leeft in het economisch-politieke besef van verschillende geestelijke en politieke stromingen.

28. Bij het gehele vraagstuk der economische integratie moet steeds worden bedacht, dat de nu samengaande landen nimmer mogen streven naar autarkisme, zelfs niet naar self-sufficiency, doch dat zij integendeel hun Gemeenschap mede opzetten om gezamenlijk hun wijdere taken beter te kunnen vervullen dan elk apart, en tot die taken behoort het opbrengen van het eigen deel der internationale arbeidsverdeling en het openstaan voor de daarin gelegen gezonde wisselwerking. Dat kan niet anders beduiden dan dat zij in het vervolg gezamenlijk optrekken in alle plannen van wijdere strekkin

welke reeds aan de orde zijn, in en buiten Europa, of nog aan de orde zullen komen en dat zij zich elk voor zich en allen gezamenlijk zullen onthouden van het aangaan van regelingen, welke hun gezamenlijk streven naar betere economische efficiency zouden kunnen belemmeren. Dit laatste beduidt dus dat zij in en buiten Europa uitsluitendzullen medewerken aan plannen welke positief de economische efficiency, taakverdeling en gezonde specialisatie dienen en dat zij ook daarin hun werk via de Gemeenschap zullen coördineren, wellicht zelfs waar mogelijk aan de Gemeenschap overdragen. Zie art. 71 der Straatsburgse voorstellen. zie P7, dat bij de Ned. voorstellen onder de tafel is gevallen.

29. Het is bijzonder moeilijk, de economische en sociale gevolgen voor de Nederlandse staats- en volkshuishouding quantitatief aan te geven. Wel mag worden verwacht, dat de Tariefgemeenschap en de Douane-Unie zullen leiden tot verhoging van het Nederlandse tarief jegens de buitenwereld. Daardoor en door de geleidelijke integratie met huishoudingen van veel hoger kostenniveau is stijging van ons kosten- en lonen-niveau te verwachten. Daartegenover staat dus grotere zekerheid van afzet door de aanmerkelijke geografische uitbreiding van de "binnenlandse" markt. Bij alle pogingen tot berekening van de uitkomsten van een en ander bedenke men, dat het onderhavige vraagstuk ten eerste niet een louter economisch of sociaal-economisch, doch ook een politiek vraagstuk van de eerste orde is; voorts dat de Europese samenwerking en veiligheid uiteindelijk ook sociaal-economische waarden zijn, en vooral dat het huidige stelsel vooral sociaal-economisch zo gevaarlijk is, dat het bepaald riskant moet worden genoemd, omdat er zich geen andere afdoende oplossing voordoet. Blijft men in Europa voortgaan met het aarzelen tussen allerhande mogelijkheden dan is de kans groot, dat er inmiddels niets van betekenis gebeurt. Imiddels zal reeds worden nagegaan, wat reeds concreet over de voor Nederland te verwachten gevolgen zal zijn te voorspellen. Vele "troubles fondamentaux" in de zin van de artikelen zullen zich bij ons behoorlijke technische niveau en bij onze lage bescherming niet voordoen, al zijn er uiteraard, ook in de industrialisatie-politiek wel gevallen van bescherming aanwijsbaar, welke bij integratie het leven wel niet zullen kunnen houden. Doch gelijk gezegd : de grootste moeilijkheden zullen liggen in de gevolgen welke de verhoging van ons kostenpeil en van onze rechten zal hebben voor onze handel met het niet-aangesloten gebied.

door wie?

30. Verder spreken de voorgestelde artikelen voor zichzelf. Een wijziging van artikel 2 van de Straatsburgse voorstellen is nodig om de wijzigingen in Hoofdstuk V van Titel III te dekken.

8 April 1953.

Voorstel tot wijziging van de tekst van punt 29 op blz. 10.

Het is bijzonder moeilijk de economische en sociale gevolgen voor de Nederlandse staats- en volkshuishouding kwantitatief aan te geven. In elk geval moet daarbij onderscheid worden gemaakt tussen de gevolgen van (1) opheffing der tarieven, (2) opheffing der andere handelsbelemmeringen en (3) volledige integratie.

De Tariefgemeenschap en de Douane-Unie zullen in ons land niet tot vele "troubles fondamentaux" in de zin der artikelen aanleiding geven, aangezien onze tarieven over vrijwel de gehele lijn lager zijn dan in de overige deelnemende landen. Wel moet een verhoging van het Nederlandse tarief jegens de buitenwereld worden verwacht, hetgeen enige stijging van ons kosten- en lonen-niveau kan veroorzaken.

Het afschaffen der overige handelsbelemmeringen zal waarschijnlijk meer invloed uitoefenen. Zo wordt bijv. in het kader der opvoedende bescherming hier te lande de productie van verscheidene artikelen begunstigd door middel van contingentering. In dergelijke gevallen moeten dus moeilijkheden worden verwacht. De kwantitatieve betekenis hiervan, gemeten aan bijv. het aantal hierbij betrokken arbeiders, lijkt evenwel niet groot.

De belangrijkste gevolgen zullen ongetwijfeld optreden bij volledige integratie. Met name moet in dat geval door de versmelting met huishoudingen van veel hoger kostenniveau een beduidende stijging van ons eigen niveau worden gevreesd, hetgeen op onze handel met het niet-aangesloten gebied een zeer ongunstige invloed zou kunnen uitoefenen. Bovendien zullen bepaalde producties wel geheel moeten worden gestaakt. Daartegenover zou dan echter voor de overige bedrijfstakken een grotere afzet staan op de aanmerkelijk uitgebreide "binnenlandse" markt. Gezien het voor Nederland doorslaggevende belang van het scheppen van werkgelegenheid voor de snel toenemende beroepsbevolking zal dus een poging moeten worden gedaan de kwantitatieve betekenis van deze beide invloeden tegen elkander af te wegen.

Bij alle pogingen tot berekening bedenke men inmiddels, dat het onderhavige vraagstuk niet een louter economisch of sociaal-economisch, doch ook een politiek vraagstuk van de eerste orde is. Bovendien geldt, dat de Europese samenwerking en veiligheid uiteindelijk ook sociaal-economische waarden zijn, en vooral dat het huidige stelsel juist sociaal-economisch zo gevaarlijk is, dat een afdoende oplossing bepaald noodzakelijk moet heten. Blijft men in Europa voortgaan met het aarzelen tussen allerhande mogelijkheden, dan is de kans groot, dat er inmiddels niets van betekenis tot stand komt. Anderzijds moet natuurlijk worden toegegeven, dat het niet aangaat uit vrees voor de gevolgen van het huidige tekort aan samenwerking zonder nadere calculatie te besluiten tot een vorm van internationale organisatie, welke bij definitieve kennismaking wellicht zou blijken langs andere weg gevolgen van niet minder ernstige aard voor ons land tevoorschijn te roepen. Wij zouden dan weliswaar internationaal een grotere veiligheid hebben verkregen, maar tegelijkertijd misschien de nationale welvaart zodanig hebben aangetast, dat die veiligheid van binnen uit weer in gevaar wordt gebracht.

139-4-53.M.S.

Amendering der Straatsburgse voorstellen.

(N.B. : het is voor de sub-commissie bijzonder moeilijk, in dit opzicht de juiste voorstellen te doen, daar veel nog afhangt van :

a.- het eindoordeel der Commissie Beyen, ook institutioneel;

b.- de onderhandelingspositie en de voorgenomen strategie dier positie bij de komende international besprekingen)

Artikel 82 ; in elk geval zal het totstandbrengen van de gemeenschappelijke markt niet alleen bevoegdheid, doch taak van de Gemeenschap moeten zijn;

bovendien zal de methode moeten worden aangegeven in de Nederlandse gedachtengang dus leidende via Tariefgemeenschap en Douane-Unie.

Artikel 83 : onschadelijk en vrij nutteloos?

Artikel 84 : het schijnt dat alle Nederlandse leden der Assemblée ad hoc - zie hun afgelegde verklaring bij de eindstemming te Straatsburg - bijzonder gehecht zijn aan deze procedure;

ofschoon lid 3 de bevoegdheden der Gemeenschap wel ver uitstrekt, is er uiteraard economisch tegen deze procedure weinig in te brengen;

daarbij geldt tevens, dat ook Nederland, wil het zijn voorstellen op reële wijze aanvaard zien, wel grote bevoegdheden aan de Gemeenschap zal moeten delegeren.

Artikel 85 : de opzet schijnt tezeer gericht te zijn op ook de kleinere casuïstiek;

punt (iii) van lid 2 is wel hoogst willekeurig en zonder reele zin; een heffing op de landen overeenkomstig hun belang bij de intra-Europese handel zou reëler zijn geweest.

Artikel 86 : ofschoon tegen de automatische schorsing wel weinig zal zijn in te brengen, is het onaanvaardbaar dat niet als complement een eindregeling voor elk geval wordt geëist;

de regeling is in zijn éénzijdige vorm veel te weinig gevarieerd.

Artikel 87 : een onschadelijk artikel, doch de voorkeur moet worden gegeven aan het meer ingrijpende artikel 73.

Algemeen : sterk worden de periodes gemist, waarop het Nederlandse Memorandum II als "automatisme" duidde;

overigens zijn de voorstellen voor Nederlandse artikelen met opzet zo geformuleerd en gerangschikt, dat zij de systematiek van de Straatsburgse voorstellen zoveel mogelijk volgen;

de Straatsburgse voorstellen zijn door de economische sub-commissie slechts bezien in hun Titel III, Hoofdstuk V (artikelen 82-87) ; de economische sub-commissie nam aan, dat de verdere Straatsburgse voorstellen in eerste instantie door de institutionele sub-commissie moesten worden bezien;

dit laatste geldt ook voor de inpassing der K.S.G.

7.4. 1953

S-11-439-60-4-'53